

PARADIXEN

Ny Gemenskaps tidning

Nr. 1 2017 Arg. 49

PARADOXEN

Årgång 49 nr 1, år 2017
upplaga 2000 ex

REDAKTIONEN

för detta nummer:

Jane Hamrin

Ingrid Holmström

Elisabeth Svedin

Uno Svedin

Målning på framsidan: Niina Kulgavaja

Brev till PARADOXEN

och adressändringar

Skickas till:

Elisabeth Svedin

Borgargatan 18

117 34 Stockholm

e-post: elisabeth.svedin@gmail.com

Nästa nummer beräknas utkomma 2018

PRENUMERATION sker:

Genom att sätta in minst 50 kr på pg.
15 40 90-5 och skriva "PARADOXEN"
på talongen

OBS: Skriv inte adress-uppgifter på
talongen utan skicka dem till Elisabeth
Svedin, adress/e-post se ovan.

Besöksadress

Västberga Gård.

Västberga Gårdsväg 30.

126 30 Hägersten

Telefon: 08/22 17 09

VAD ÄR NY GEMENSKAP

Egentligen en vision: En gränslös gemenskap.
Ett annorlunda samhälle där ingen ställs åt sidan,
där alla accepteras på sina egna villkor, där
ingen kallas avvikande.

Visionen har vi sökt förverkliga i smått.
Tillsammans skapa en gemenskap där alla ska
känna sig hemma. På sikt vill vi verka för ett
samhälle, där denna form av gemenskap är
självlklar, där Ny Gemenskap inte behövs som en
särskild grupp.

Ny Gemenskap är vad var och en som kommer
gör den till. Rörelsen är politiskt obunden.
Många av de som kommer till Ny Gemenskap
ser Gudsgemenskapen som en grund till all
gemenskap.

Hemsida: www.nygemenskap.org

e-post: info@nygemenskap.org

Blogg: www.pangnyheter.tumblr.com

Ny Gemenskap finns på Facebook

Gåvo postgiro: 90 05 33-1, Swish 9005331

Postadress

Föreningen Ny Gemenskap

Västberga Gård.

Västberga Gårdsväg 30.

126 30 Hägersten

HUR FÅR JAG VETA MER OM NY GEMENSKAP?

- Ring 08/22 17 09 eller skicka e-post till info@nygemenskap.org om du vill ha information vill skänka något kläder eller annat, hjälpa till, vara volontär, el. dyl.
- Gå in på vår HEMSIDA www.nygemenskap.org eller Ny Gemenskaps Facebook sidor
- Kom till Västberga Gård. För aktuella öppettider se vårt rundbrev som finns på våra lokaler. eller till Kafé i Gemenskap Norrmalm, Söder, Östermalm eller Vällingby, mån-fred kl. 9-12
- Kom till våra stora jul/påskfiranden med andra organisationer "Jul/Påsk i Gemenskap"
- Beställ rundbrevet som ger fortlöpande information om aktiviteter och programinnehåll.
Vill du ha rundbrevet med e-post kontakta elisabeth.svedin@gmail.com
Vill du ha rundbrevet med vanlig post. Kontakta Elisabeth Svedin, adress se ovan.

VEM FINANSIERAR NY GEMENSKAP?

Ny Gemenskap lyder inte under någon, utan är en fristående rörelse. Driften finansieras genom anslag från Stockholms socialförvaltning, olika kyrkor, fonder samt genom gåvor av olika slag. Gåvor mottages tacksamt både tillfälliga och regelbundna. Pg 900533-1 Swich 9005331

HUR STYRS NY GEMENSKAP?

Ny Gemenskap leds av en styrelse som utses på årsmöten som sker i mars månad. Med jämna mellanrum under året kallar styrelsen till ett rådgivande föreningsmöte.

MÖTESPLATSER I EN TID AV SOCIALA UTMANINGAR

rörelsen in mot 50 års jubiléet av Ny Gemenskaps start.

I detta nummer av Paradoxen finner Du som läsare olika glimtar av de olika aktiviteter som föreningen Ny Gemenskap haft under det gångna året 2017. Det täcker på intet sätt allt fortlöpande dagligt arbete, men ger ändå ansikte åt mycket av det som görs. Vi hoppas att det skall bli en intressant och givande läsning.

Vad är det då som kan ses som grundpelare för Ny Gemenskaps vida verksamhet. Kanske kan det sammanfattas på följande sätt:

Vi arbetar med att **skapa mötesplatser** för en blandning av olika människor i en tid där antalet informella träffpunkter hela tiden minskas till antalet eller får en alltmer kommersiell prägel.

Vi värnar om möjligheten att **ha öppet för alla** som vill komma - utan någon form av urval eller diskriminering. Speciellt gäller vår omsorg om de som av olika skäl har det värst i vårt samhälle.

Vi erbjuder de som kommer till våra mötesplatser ett aktivt deltagande i olika slags aktiviteter för att **ge glädje och livsmening** för människor som nu mer än någonsin behöver något som de upplever som ett lyft i tillvaron. Det senaste exemplet är kören Gatans Röster.

Med detta som vår navigations kompass rör vi oss snabbt in i 50 års jubiléet av Ny Gemenskap med anknytning till det berömda historiska året 1968. Utöver allt det andra som skedde i vårt samhälle det året så är det också det år under vilket rörelsen Ny Gemenskap kom till i form av det stora julfirandet julen 1968. Det blev grunden för bildandet av föreningen 9 januari 1969.

Men vi börjar redan fira tillkomsten av Ny Gemenskap för ett halvsekel sedan redan under 2018. Vi återkommer i denna fråga. Redan nu kan vi antyda att vi gärna ser en ökad diskussion om hur ett bra samhälle bör se ut framåt i tiden och hur vi kan ge stöd, hjälp och nytt livsmod i en tid som inte har detta i överskott. Välkomna att vara med!

Uno Svedin, ordförande

Ledaren: (Uno Svedin).....	sid 3
Ny Gemenskaps förhistoria-Julfastan 1967-50 år (Hans Erik Lindström).....	sid 4
Ny Gemenskap behövs kanske mer än någonsin (Kenneth Jonsson) Röster om Ny G	sid 5
Glimtar från Ny Gemenskaps verksamhet/Öppet Hus på Västberga Gård (Red)....	sid 6
Ny Gemenskaps stödboende, en mänsklig plats (Jane Hamrin).....	sid 7
Kafé i Gemenskap (Magnus Helmner) Röster från kaféerna (Red).....	sid 8
Sociala företagen kan jobba mycket mer (Jane Hamrin).....	sid 9
Arbete till stöd för EU-medborgare, Jul, Påsk, Lunch i Gemenskap (Magnus Helmner)	sid 10
Ny Gemenskaps gemensamma luciatåg och gemensamma julspel (Steffi Monaco)	sid 11
Gatans Rösters 1-års jubileumskonsert 11/11 2017 (Red).....	sid 12
Gatans röster: Om Marcus Berglund, Steffi och Rickard Söderberg.....	sid 13
Intervju med Irene Pettersson (Jane) Info om ny Gemenskaps blogg (Red)	sid 14
Att göra det omöjliga möjligt. Porträtt av diakon Anette Kyhlström (Red).....	sid 15
Artisterna Jade Ell och Päyam Tabatabayi (Red/Jane Hamrin).....	sid 16
Konstgruppens vernissage (Red).....	sid.17
Ny Gemenskaps traditionella vårutflykt gick i år till Norrtälje (Steffi Monaco).....	sid 18
Minnen från årets seglarläger på Koviken (Steffi Monaco).....	sid 19
Vi minns Peter Liljestränd (Magnus, Uno, Elisabeth, Eva, Ingegerd minns).....	sid 20
Vi minns Anders Höglund (Töres Theorell, Nina Lundvall, Elisabeth Svedin)	sid 21
Vi minns Lars Hultén (Carin, Elisabeth o Uno).....	sid 22
Vi minns Karin Wiking (Ingrid Holmström) Dikt: Gör det ändå (Moder Teresa)	sid 23

Ny Gemenskaps officiella position är enbart beskriven i en artikel om detta uttryckligen sägs så i samband med texten.

Artiklens författare står för innehållet i sina egna artiklar. Redaktionen kan ej ta ansvar för insänt material, så sänd endast kopior.

NY GEMENSKAPS FÖRHISTORIA – JULFASTAN 1967 – 50 ÅR

För femtio år sedan – julen 1967 – samlades en grupp unga entusiaster i en kyrka för att fira ett alternativt julfirande. I min hemstad Solna ligger Hagalunds kyrka, som under några dagar blev föremål för människors något förundrade blickar över hur en mer traditionell jul kunde firas på ett lite annorlunda sätt. Själv hade jag under några år inte förstått hur vi här i västerlandet kunde fira Jesu födelse genom dessa mängder av julklappar och alla dignande julbord, som enbart en mindre del av världens befolkning hade råd med. Jesus föddes som ett litet knyte i ett stall i Betlehem i all tänkbar enkelhet och i en mycket utsatt livssituation, med några herdar från en äng i närheten som besökare. Han som sedan i hela sitt liv levde i enkelhet bland människor i utsatta livssituationer och solidariserade sig med de mest marginaliserade – hur kunde vi då fira hans födelse på detta överdådiga sätt?

Julen 1966 hade jag deltagit i ett U-landsseminarium i Björns trädgård vid Medborgarplatsen och varit serveringshjälp på Frälsningsarméns julaftonsfirande bland hemlösa män och kvinnor. Det gjorde ett stort intryck på mig. Den här kombinationen av ett alternativt julfirande med ett öppet hus och ett uttryck för internationell solidaritet, kunde ju även ordnas i vår egen kyrka. Jag inledde samtal med den lokale prästen i Hagalund med förfrågan om man kunde få använda den under juldagarna 1967 för just den här kombinationen – som ett öppet hus för dem som behövde värme och tak över huvudet och som en slags solidaritetsaktion för den tredje världen utanför våra gränser. Jag hade lärt mig att det under julhelgen var ensamheten som störst, alkoholkonsumtionen som tydligast och självmorden som flest under året.

Råsunda/Solna församling ställde upp och erbjöd mig/oss att få låna kyrkan julafton till annandagen. Vi blev fler, som likt mig själv kände på samma sätt och ville vara med, inte minst min gode vän Göran Hallberg, också han som jag teologie studerande. Dagarna varvades med bibelstudier, gudstjänster, enkel mathållning (inte en regelrätt fasta, utan snarare en fasta mot överflödet), studier om U-landsproblematiken, hembesök till ensamma och upplåtande av kyrkan till övernattning för dem som behövde. Sovsäckar låg utspridda lite varstans i ett sidorum till kyrkan för oss som sov över. Det blev verkligen en annorlunda jul. Vi lyssnade till livsberättelser av mäns och kvinnors utsatta livssituationer, som påverkade oss och lade grunden till kommande års alternativa julfirande – julen 1968.

Julen i Hagalunds kyrka blev uppmärksammas. Tidningar, radio och TV gjorde reportage och det blev en debatt om hur vi i kyrkan skulle eller borde fira åminnelsen av den man som kom att förändra världen – Jesus av Nasaret. Barmhärtighets och solidaritetsperspektivet i vårt julfirande betonades, utan att man för den skull behövde känna dåligt samvete för sitt eget mer traditionella julfirande. Men själva sättet att fira jul på ändrades för många den här julen.

Erfarenheterna av Hagalunds julen kom sedan att ligga till grund för den Alternativa Julen 1968 (i vårt fall under namnet NY Jul) och bildandet av Ny Gemenskap 9 januari 1969.

Hans-Erik Lindström
diakoni och pilgrimspräst och ”NY Gemenskap”

NY GEMENSKAP BEHÖVS KANSKE MER ÄN NÅGONSIN

Undertecknad har bara varit med i knappt två år men kan utan tvekan se att behovet av ideella organisationer är stort när det gäller att tillgodose fundamentala mänskliga behov, som komplement till socialtjänstens och andra aktörers insatser för att lindra nöden och utanförskapet i samhället. Ny Gemenskap kommer i kontakt med 450 /500 personer en vanlig dag, så vitt jag förstår många fler människor än någonsin tidigare i vår historia. En av de fina sakerna med den här föreningen är att alla är välkomna. Vi gör inte skillnad på folk och folk. Behöver du mat i magen? Längtar du efter ”andlig”/ kulturell spis? Är det gemenskapen och samvaron med andra som lockar? Behöver du duscha eller tvätta kläder? Vill du besöka och göra din röst hörd på någon av våra föreningsdagar? Oavsett om du är svensk sedan generationer tillbaka eller alldeles nyanländ EU- medborgare så är du lika välkommen. Detta faktum är enligt mitt förmenande en av föreningens främsta tillgångar.

För att vara en förhållandevis liten förening uträttar vi mycket. Detta vore naturligtvis inte möjligt utan personal och volontärer som gör ett fantastiskt arbete och säkert inte tillräckligt ofta får beröm och uppskattning för dessa insatser som gör skillnad i positiv bemärkelse för medmänniskor. Mitt arbetsmässiga nyårslofte blir att 2018 ge mer av välförtjänt beröm än vad jag gjorde innevarande år. En stor utmaning inför 2018 blir att ro ekonomin i land. Vi måste bli bättre på att hitta månadsgivare och andra finansierare som vill ge sitt bidrag till det sociala arbete vi uträttar årets alla dagar.

En av våra styrkor är att vi samarbetar med många olika församlingar och andra och gemensamt uträttar saker. I skrivande stund är det svårt att inte tänka på ”Jul i gemenskap” som står för dörren. Många organisationer och personer ligger bakom att möjliggöra detta firande i dagarna tre. Jag hade nöjet att vara närvarande på julafton förra året. Något att vara stolta över.

God Jul och Gott Nytt År önskar *Kenneth/Verksamhetschef på Ny Gemenskap*

OLIKA RÖSTER OM NY GEMENSKAP

<p>Hans Erik Lindström: Jag är mycket imponerad över att Ny Gemenskap överhuvud taget fortfarande lever, säger han. - Det är som ett mirakel. Fantastiskt att föreningen kan fortsätta att hjälpa människor. Ny Gemenskap har ju också varit mönsterbildande. Det har startat många liknande organisationer som hämtat idé och kunskaper från Ny Gemenskap.</p>	<p>Gertrud Brorsson: Vad som är mest unikt för Ny Gemenskap är att dörren verkligen är öppen för alla. Olika aktörer kanske liknar varandra mer idag än vad de gjorde förr, men Ny Gemenskap bygger på en annan typ av idealitet än många andra aktörer och det märker man. Det är inte ”vi och dom”. Det är viktigt att förstå att alla faktiskt kan hamna i en besvärlig situation då man behöver hjälp</p>
<p>Bengt Jonny Hassel: De värden som var så viktiga för mig, redan när jag kom i kontakt med Ny Gemenskap för 40 år sedan på Kammakargatan, känner jag igen i den fortsatta verksamheten på Ny Gemenskap. Det gäller öppenheten, mångsidigheten, frånvaron av ett alltför strikt vi-dom tänkande, och frånvaron av ett sekteristiskt förhållningssätt. Allt detta håller jag högt och gläds åt att jag fortfarande efter denna långa tid kan känna igen dessa viktiga värden när jag nu kommer till Västberga. Det har betydelse för mig, som gjort en så lång resa under mitt liv.</p>	<p>Jörgen Näslund: Jag känner det upplyftande och en väldig värme när jag spelar på Ny Gemenskap. Jag känner att publiken består av folk som tagit sig igenom svåra saker. På en del syns det, för saker och ting kan sätta sin prägel, säger han. Man måste hitta en form av medmänsklighet och det behöver inte vara så märkvärdigt. Vi behöver se varandra på ett annat sätt, säger Jörgen. Den här stämningen på Kaféerna och på Västberga borde fler få uppleva, säger han</p>
<p>Steffi (Monaco): Vi behöver alla varandra här också, precis som vi gör när vi sjunger i Gatans Röster. Det är mycket viktigt att såna här grejor ordnas åt oss, som inte har något annat och har svårigheter i livet. Vi är i stort behov av lite nöje och gemenskap på alla sätt och vis, för att inte gå under. Det är med andra ord faktiskt livsviktigt för oss.</p>	

GLIMTAR FRÅN NY GEMENSKAPS VERKSAMHET

Som vanligt belyser vi i Paradoxen ett antal av de många verksamheter som vi har i Ny Gemenskap. Det finns ju en omfattande vardagsverksamhet (se bl. a. denna tidnings baksida) som vi är stolta över. I detta nummer får naturligtvis våra ”vanliga” verksamhetsområden en välförtjänt del av uppmärksamheten.

Ibland kommer det till nya aktiviteter. Förra året startade ett nytt kafé – Vällingby. Just i år lyfter vi fram kören Gatans röster. Bildandet av den är en uppföljning av TV produktionen ”Gatans Kör” som spelades in i slutet av förra året i SvTs regi. En stor TV publik fick i januari se många Ny Gemenskapare i denna funktion och det gavs fina personporträtt av många av kördeltagarna. Under året har kören dessutom haft stora-och små-konserter och gjort flera resor.

Ha en trevlig läsning och välkomna i helg som vardag till våra aktiviteter.

VÄSTBERGA GÅRD

Västberga Gård är Ny Gemenskaps huvud hus där vi har Öppet Hus verksamhet de flesta av veckans dagar. Dessutom har föreningen ett skyddat boende för tolv personer.

Skörd i Västbergas trädgård med
Micke och Janet

I mitten av september skördade matgruppen grönsaker från trädgårdslandet på Västberga Gård. Fröna till växterna såddes i våras av en grupp trädgårdsintresserade och många har hjälpt till att vattna under sommaren. Man fick morötter, rödbetor, sallad, pumpa och zucchini.

”Det känns otroligt lyxigt att ha tillgång till något som är lokalt producerat”, säger Miranda som är ansvarig för Öppet hus. Tänk att bara gå ut i trädgården och kunna skörda direkt!

Tomaterna som var kvar i trädgården var fortfarande gröna. Det kan vara så att de inte hinner bli röda och därför har man börjat leta efter recept på chutney och picklade gröna tomater.

Matgruppen möts på Västberga varje onsdag.

Personalen Janet och Christine har tagit över och leder gruppen som tidigare hade Birgitta som ledare. De gillar båda att ha hand om denna verksamhet. Deltagarna får vara med och bestämma i förväg vad man ska laga. På det sättet blir man mer delaktig. Sedan väljer deltagarna arbetsuppgifter när de kommer. Några ägnar sig åt huvudrätt och sallad medan övriga gör efterrätt. Alla måste hjälpa till. Ett par av deltagarna är duktiga på att laga mat, medan andra är med för att lära sig. Många lagar aldrig mat annars. Att komma till matgruppen är också ett tillfälle där man möts och pratar. Gruppen brukar sitta kvar länge vid bordet när de äter.

De som inte är med i matgruppen har istället en del andra aktiviteter som de kan delta i. Övriga grupper på Västberga, har det bland annat varit, en bingogrupp på måndagarna, som ofta leds av Kjell och där man kan vinna choklad.

På torsdagar har det varit en samtalsgrupp mellan 11-12 som leddes av Nicklas och Michael från Svenska Kyrkan (Brännkyrka församling). Under hösten fanns det även en litteraturgrupp.

Konstgruppen har träffats på fredagar kl. 10-14,30 med lunchpaus och som resulterat i en vernissagefest varje vår. (se sid 17)

På söndagarna kl. 14-14,45 har det varit ett kulturprogram. Detta är en viktig och uppskattad tradition som Ny Gemenskap har haft alla sina snart 50 år. (se sid 16)

När kan man äta på Västberga gård? Jo, lunchen har serverats mellan klockan 12 - 13 på vardagarna och på söndagar klockan 12 – 14 för en billig penning.

Red

NY GEMENSKAPS STÖDBOENDE – EN MÄNSKLIG PLATS

Ny Gemenskaps stödboende är nästan alltid fullt. Kommunens socialtjänst uppskattar verksamheten och placerar gärna där. Paradoxen har träffat en person som tidigare bott på boendet. Här berättar hon anonymt om vad hon tyckte. Vi kallar henne Anna.

-Hur trivdes du på boendet Anna?

-Mycket bra. Allting vände för mig där. Jag började lösa min situation och det betydde väldigt mycket förstås. En stor anledning var att personalen så väl kunde visa medmänsklighet och hade en bra plan för vad jag behövde göra. Vid samma tid började jag också få några frilans-uppdrag inom mitt yrke.

-Hur kom det sig att du kom till boendet?

-Jag åt lunch på Kammis. Det här var innan flytten till Västberga. Eftersom jag gillade personalen där ville jag söka till boendet och se om det också var bra.

-Varför behövde du en bostad och var aktuell för placering?

-Jag hade varit hemlös en tid och flyttat runt mellan flera ställen där jag placerats av kommunens socialarbetare. När jag kom till Kammis hade jag varit inlagd på psykiatrisk sluten klinik efter en psykos. Det vanligaste är annars att det är drogfria narkomaner som bor på Ny Gemenskaps boende.

-Berätta något om hur det fungerar på boendet?

-Jag tror det är lite som att bo i kollektiv men med personal. Man lärde verkligen känna personalen. Mycket handlade om att sköta övriga kontakter som med sjukvården, socialtjänsten och i mitt fall psykiatrin. Man stöttade och hjälpte till så att vi tog oss stegvis till olika delmål. Vi boende hade dessutom arbetsuppgifter som att städa och laga middag. Var och en hade eget rum där man kunde stänga om sig och vara helt själv. Möblerna var fina minns jag. Det kändes som en bostad och inte en institution. Madrassen var en vanlig madrass utan galon vilket höjde komforten. Det var över huvud taget bekvämt.

-Skulle du rekommendera boendet Anna?

-Den som vill reda ut sina kontakter och trivs med att bo i en mindre grupp ska kolla det här alternativet. Det är en möjlighet att få lugn och ro. Man måste vara positiv och kunna samarbeta och sköta åtaganden. Allt i lugn takt.

Jane Hamrin

Teckning av Heintz Siwerth

Ny Gemenskaps stödboende har tolv platser.

Målet med boendetiden är att de boende ska vara mogna för ett självständigare boende och ha utvecklat en bättre förmåga att göra konstruktiva livsval.

Boendet är nyktert och drogfritt och vi erbjuder kvalificerat stöd till de boende:

-stöd i drogfrihet: samtal, provtagning, samarbete med beroendemottagningar

-stöd i att öva sig i att bo: lära sig vardagssysslor

-stöd i att fullfölja sin planering: individuella veckomöten, stöd i kontakt med socialtjänst, beroendemottagningar, läkare, kronofogden, m.m

Vi försöker skapa en förtroendefull relation till de boende, en arbetsallians.

Socialtjänsten är placerande myndighet och placeringen görs om socialtjänsten bedömer att personen har ett stödbehov. Första kontakten är ett informationssamtal med en blivande boende och handläggaren från socialtjänsten. Boendepersonalen gör en bedömning om boendet kan tänkas fungera. Om alla är överens sker en inflytt.

Boendetiden blir ofta lång, ibland flera år. Nästa steg i boendetrappan är i regel tränings- eller försökslägenhet som socialtjänsten förmedlar.

KAFÉ I GEMENSKAP

Under våren 2012 prövade Ny Gemenskap tillsammans med några församlingar på Norrmalm en ny metod för att tillsammans kunna bjuda in till en gratis frukostservering där alla välkomnas. I samband med att Ny Gemenskaps Öppet Hus och Boende flyttade från innerstan till Västberga i oktober 2012 öppnade verksamheten för fullt i Korskyrkan.

Måndag till fredag kl. 9-12 är det gratis frukost i en lugn och trygg miljö där mycket av de ansvarigas energi läggs på att möta och välkomna varje gäst.

Förutom att möta basbehov är grunden i Kafe i Gemenskap att skapa en miljö för samtal.

Varje dag kl.10.30 pausar servering för att ge plats åt någon som delar något personligt. Det kan vara musik, en berättelse, men framförallt är det något från en till en annan i syfte att påminnas om de värden vi delar oavsett om vi är rika, fattiga, troende, desperata. Vi ser gärna att det blir interaktion i samband med dessa samlingar, gäster som ställer frågor, delar sin egen berättelse.

Under åren som följt har ytterligare tre kaféer öppnat. Stockholms stad och församlingar har vänt sig till Ny Gemenskap för att få stöd med en metod som möter de stora behov som finns.

Kafe Norrmalm, Birger Jarlsgatan 66 B, Korskyrkan – drivs tillsammans med sju församlingar och är en del av Ideburet Offentligt Partnerskap till stöd för utsatta EU-medborgare inom Stockholms stad. 60-110 gäster varje dag. Här sker Inskrivning till natthärbärge för EU-medborgare och här övar Gatans Röster. Som ett resultat av goda relationer i kaféet har det sociala företaget City Souldarity bildats där medarbetare är personer med svag ekonomi.

Kafe Söder, Blecktornsgränd 13, Söderhöjdskyrkan – drivs tillsammans med sju församlingar och tar emot föreningsstöd av Stockholms stad. 70-180 gäster varje dag. Bland deltagarna många med stor beroende- och boendeproblematik. Kaféet har haft många välkända volontärer som bjudit på stunder av musik och annan kultur.

Kafe Vällingby, Solursgränd 2 – drivs tillsammans med Västerortskyrkan och Hässelby-Vällingby Stadsdelsförvaltning. 30-80 gäster varje dag. De flesta som kommer hit vistas för det mesta inom stadsdelen, en hel del har levt hela sina liv här. Kaféet har flera engagerade gäster som hjälper till med det praktiska, såväl som att skapa trivsel.

Kafe Östermalm, Östermalmsgatan 69 – drivs av Frälsningsarmén Templet i samarbete med Ny Gemenskap. Har stöd från Östermalms Kristna Råd och söker samarbete med Stockholms stad. 50-100 gäster varje dag. Här finns också Gula Änglarna närvarande.

Magnus Helmner

RÖSTER FRÅN KAFÉERNA

Anna Karin Strand: Det ger mig sådan energi och då tror jag att jag kan ge energi tillbaka också, säger hon. Det är svårt att tro att man kan förändra en människas liv, men det går att skapa något positivt här inne på kaféet. Det finns folk som säger att de varit döda om de inte gått här. Gästen får rutin och lite mat. Här inne har man ett namn och blir någon. Min bästa tid är nu, det känns verkligen så.

Lisa Petersen: trivs med föreningen Ny Gemenskap för att hon tycker det är viktigt med allas lika värde. ”Varje människa måste få vara som han eller hon vill. Man ska inte behöva vara något som man inte är. Ny Gemenskap jobbar för den saken och det passar verkligen bra med min egen filosofi”, säger hon.

Linda Ström: Spretigheten, de många olika personligheterna som kommer till kaféet i Vällingby, gör att det blir ett bra kollektiv, säger Linda. Olika personer är bra på olika saker. Att man får en sammanhållning gör att det sprids en trygghet. Det finns en otrolig kompetens bland alla människor. Här känner de att de kan bidra och få bättre självkänsla. Det kan hända att de som kommer hit får lättare att hjälpa sig själva också, säger Linda. Man lär känna besökare och får veta vad som händer i deras liv.

SOCIALA FÖRETAGEN KAN JOBBA MYCKET MER!

De sociala företagen City Soulidarity och Swedish at Work tuffar vidare! Det rör sig framåt för de här två mycket unga företagen utan vinstintresse. Enligt grundarna är det absolut möjligt att på lite sikt nå högt ställda mål.

Båda företagen har startats av Jonas Stadling och Damon Young (som är anställda på Ny Gemenskap). De ville skapa förutsättningar för människor i social utsatthet att finna möjligheter till jobb – och ett bättre liv!

City Soulidarity fick tidigare i år ett drömuuppgång! Man fick i uppdrag att ta fram t-shirts till Gatans Röster. T-tröjan skulle både användas av körmedlemmarna och säljas till intresserade som vill ge stöd till Ny Gemenskaps verksamhet.

City Soulidarity gjorde först en design som sedan trycktes på t-shirt i glada färger och många storlekar. Det visade sig snabbt att de blev mycket populära. Särskilt de rosa sålde snabbt slut och man har nyligen beställt fler.

City Soulidarity tar gärna fler liknande uppdrag. Om ett företag eller förening behöver t-shirts eller andra trycksaker kan de höra av sig till City Soulidarity!

-Det är klart att vi gärna jobbar med tryck. Vi ser stora möjligheter här, säger Jonas Stadling. Jonas och de övriga på City Soulidarity hittar man på Kafé Normalm i Korskyrkans lokaler på Birger Jarlsgatan.

Swedish at Work har allt fler städuppgång och de anställda fortsätter att öva sig i svenska tillsammans med lärare som donerar tid. Svenskundervisningen hålls även den på Kafé Normalm som drivs av Ny Gemenskap.

Swedish at Work har gett flera personer möjlighet att få in en fot på arbetsmarknaden genom de olika uppdragen.

-Inget är roligare än när några av våra medarbetare själva får frilansuppdrag eller fast anställning. Det är målet, säger Jonas Stadling.

www.swedishatwork.com

www.facebook.com/SwedishAtWork

www.facebook.com/citysoulidarity.se

Jane Hamrin

ARBETE TILL STÖD FÖR EU-MEDBORGARE

Ny Gemenskap är en del av det IOP, Ideburet Offentligt Partnerskap, som skapats för att möta behov hos fattiga EU-medborgare som vistas i Stockholm. Övriga i partnerskapet är Convictus, Frälsningsarmén, Filadelfia Social, Stockholms stad och Crossroads.

Dagverksamheterna Öppet Hus i Västberga och Kafe i Gemenskap Norrmalm bedrivs inom IOP liksom ”Inskrivning till natthärbärgen” och ”Samordning av alternativa insatser”. Inskrivning sker måndag till fredag kl.10-11.30 i Korskyrkan tillsammans med personal från Filadelfia. Sökande får i tur och ordning (om det är många i kö anordnas lotteri för köplats) möta personal, uppge ID och i mån av plats ta emot fem-nätters-biljett till härbärgesplats. Efter fem nätter får man vänta ett par nätter så att fler kan få ta del av insatsen.

Samordning av alternativa insatser innebär att Ny Gemenskap i samarbete med Filadelfia ansvarar för att kunna öppna värmestuga eller sovplats. Under sommarhalvåret sker detta i samband med avhysningar eller andra särskilda händelser. Under vintern sker det vid Extra kalla nätter, dvs minus sju eller klass 2 varning.

Vi arbetar dessutom med att uppmuntra lokala initiativ med övernattningar och dusch. En del kyrkor har nattöppet 1-2 nätter/veckan under hela vinterperioden där en större familj kan få övernatta tillsammans.

GRATTIS MAGNUS HELMNER TILL LAGERVALLS PRISET

Göran Lagervalls stiftelse delar årligen ut ett pris till någon ”som på ett speciellt förtjänstfullt sätt varit verksam i socialt arbete riktat till särskilt utsatta grupper”. Magnus Helmner fick för en tid sen priset för sitt engagemang och arbete för fattiga EU-medborgare.

Motiveringen lyder:

”Hans engagemang, kreativitet och samverkande förmåga har verkligen gjort skillnad för många människor. Insatser som görs för utsatta människor vill vi uppmuntra och Magnus gör ett så fantastiskt och viktigt arbete”.

JUL OCH PÅSKHELGER I GEMENSKAP

För tionde året ledde Ny Gemenskap det stora arrangemanget Jul i Gemenskap i Immanuelskyrkan. Tillsammans med flera organisationer, församlingar och 400 volontärer bjöds till fest för 500 gäster Julafton, Juldagen och Annandag Jul. Även påsken firades i gemenskap under alla fyra påskdagar. 300-400 gäster varje dag i arrangemanget som vandrade från Andreaskyrkan på Söder via Västberga och Stefanskyrkan på Norrmalm till en annandag i Västermalms församling.

LUNCH I GEMENSKAP

Samarbetet bjuder över 300 gäster på gratis lunch varje lördag. Sedan 2009 har församlingar och volontärer slutit upp då det saknats ställen med varm mat under helgerna i Stockholm. Vid några tillfällen har även Adolf Fredriks musikklasser bjudit in.

NY GEMENSKAPS GEMENSAMMA LUCIATÅG

Under de flesta av Ny Gemenskaps år har vi haft ett gemensamt luciatåg där alla som vill deltar. Ett år var lucian 85 år och det var första gången hon var lucia i hela sitt liv. /Red

-Jag har varit med 2-3 ggr i Ny Gemenskaps lucia tåg varav varit lucia två gånger. Vem som blir vad i tåget är inte viktigt, däremot att alla blir nöjda och tacksamma.

Det är mycket trevligt och mysigt ordnat varje gång och det känns varmt och gemytligt. Vi älskar att glädja alla gäster och oss själva med olika evenemang så alla har hopp och ett leende på läpparna så att besökarna, och en del av oss själva, slipper fira adventstid och julen utomhus i kyla och ensamhet. Det bjuds givetvis på kaffe, the pepparkakor och lussebullar och en massa kramar. Men gemenskapen är viktigast. Jag har också skrivit en juldikt till dessa gånger och jag får se vad jag skriver i år att läsa upp.

Steffi (Monaco)

NY GEMENSKAPS GEMENSAMMA JULSPEL

Ny Gemenskap har arrangerat ett julspel på julafton under 25 jular på Kammakargatan och de senaste tio åren på Jul i Gemenskap. Skådisarna rekryteras av de som firar julen. Red

-Förra året var jag med i Ny Gemenskaps julspel på julafton och det var en rolig upplevelse och kändes bra. Det var första gången jag spelade nån form av teater och jag var herde och det var tack vare de andra i den gruppen och Elisabeth och Uno som ordnade julspelet, som jag vågade det. Berättelsen är ju samma år efter år men vi hade inga givna repliker, bara förslag på vad vi skulle säga. Det blev extra roligt ibland och både publiken och vi i gruppen skrattade gott. Det blev lyckat och jag var så stolt efteråt ska vara med i år igen.

Vi behöver alla varandra här också precis som vi som sjunger i Gatans Röster. Det är mycket viktigt att såna här grejor ordnas åt oss, som inte har något annat och har svårigheter i livet. Vi är i stort behov av lite nöje och gemenskap på alla sätt och vis, för att inte gå under. Det är med andra ord faktiskt livsviktigt för oss.

Steffi (Monaco)

GATANS RÖSTERS 1-ÅRS JUBILEUMSKONSERT 11/11 2017

Ny Gemenskap har fixat och donat bakom kören Gatans Röster ända sedan kören startades som Gatans kör av ett TV-produktionsbolag och operasångaren Rickard Söderberg för ett drygt år sedan. När TV-inspelningen var över och programmen visats på SVT var det viktigt att kören fick fortsätta, något som Ny Gemenskap stått bakom och ordnat. Många av medlemmarna ville fortsätta och de har under tiden också funnit styrka i varandra, men behövde support och stöd till det. Och Marcus Berglund ville fortsätta att leda kören.

Kören har gett många konserter under året och den 11 november hölls en stor 1-årig jubileums konsert i Immanuelskyrkan inför en publik på omkring 300 personer med körens alla medlemmar och gästartisterna Linda Ström och Päyam Tabatabayi och med ett band under ledning av Robert Taubert och Magnus Helmnér. Det var Ny Gemenskap och Immanuelskyrkan som tillsammans ordnade eventet som förstas präglades av musik, men där Ny Gemenskap tog tillfället att informera om sin öppna verksamhet och samla in medel till denna. Dessutom var konserten ett tillfälle att träffas och trivas tillsammans. Antette Kylhström från Hela Människan var som vanligt mycket aktiv och hade tillsammans med kören bl.a. skapat ett collage/skärmutställning om kören.

Här har Paradoxen samlat några personliga reflektioner om jubileumskonserten.

-Birgitta Nygren: (Anställd på Ny Gemenskap) "Det var fantastiskt. Det var välarrangerat och det var kul att det var lite försäljning också för många var intresserade, både av att köpa t-shirts med Gatans Röster tryckt på och olika produkter från vårt sociala företag City Soulidity". Birgitta hjälpte till och hade bland annat i uppgift att lämna ut fribiljetter till besökare som inte själva kunde köpa biljett. "Själva kören var fantastisk. I inledningen gjorde körmedlemmen Tobbe en väldigt bra presentation av alla körmedlemmar individuellt. Sedan var det lite speciellt för flera körmedlemmar som man inte hört tidigare sjunga solo. Dessutom har ju gästartisten Päyam sådan fin röst och Linda sjunger också så vackert, det bara dallrar av känslor när hon sjunger. Något som också var fint, säger Birgitta, var att en man som stickat mössor och halsdukar till kören, blev ordentligt tackad och fick stå kvar framme vid kören och sjunga en sång med dem".

-Kenneth Jonsson: (Verksamhetschef på Ny Gemenskap) "Det var fantastiskt fint. Responsen från publiken var stor". Kenneth pratade med några besökare som följt kören under TV-serien och rest särskilt till Stockholm för att se konserten. De hade blivit engagerade och tyckte att det var väl värt resan. Kenneth sa också att det visserligen kom in pengar till föreningen, men inte så mycket, men syftet med konserten var lika mycket att mötas och fira kören"

-Berra (körmedlem): "Vårt första uppträdande med stor publik var på Filadelfiakyrkan den 17 november 2016, så det här firandet var egentligen en vecka för tidigt. Vi fick varsin ros och ballonger. Det var en fin gest. Vi fick stående ovationer av publiken. Det var ett uppskattat uppträdande. Vi är en färdigslipad diamant nu." Berra nämnde också att kören nyligen uppträtt i Sala tillsammans med Sala Gospel (som var dragplåster). Det var en jättebra konsert, säger han. Berra säger också att han hoppas utveckla sin roll i kören och kunna sjunga solo i framtiden. Han sjöng solo i samband med att kören besökte Vadstena tidigare i år.

Red

MARCUS BERGLUND ÄR KÖRLEDARE FÖR GATANS RÖSTER

Marcus var körledare i TV-serien "Gatans kör" som spelades in hösten 2016, då tillsammans med Paulina Bremer Robin Taubert och Rickard Söderberg.

När TV projektet tog slut var det mycket viktigt att körsångarna inte lämnades i sticket (som det ofta sker efter olika "projekt"). Därför såg Ny Gemenskap till att kören kunde fortsätta och med Marcus som fortsatt körledare. De fortsätter att öva varje tisdag i Korskyrkan (där även Kafé Norrmalm finns).

Paradoxen träffade Marcus direkt efter en körövning för att be honom berätta hur han tycker att det går för kören, som består av många olika medlemmar varav flertalet har olika sociala problem.

-Inget är omöjligt för kören. Det har de redan bevisat många gånger. Jag har under åren varit körledare för många körer och Gatans Röster är inget undantag.

-Vi märker under konserter också att folk blir väldigt berörda när vi sjunger. Det är nog för att det finns en äkthet. Vi tror på det vi sjunger om. Om man har varit nere på botten, då har man inget att förlora. Det gäller egentligen alla eftersom alla har sina slag att utkämpa. Det behöver inte vara hemlöshet, utan kan t ex vara att man är ensam. Att då få använda sången till att glädjas, kanske för att man lever, betyder något. För en del av medlemmarna i Gatans Röster kan kören till och med ha blivit en räddning, Tänk att jag får vara en del av det. Det är stort. Det går inte att förklara sådant. Jag blir så rörd varje gång, säger Marcus

Kören Gatans Röster har blivit jättepopulära! Många vill höra och träffa kören. Skulle man tacka ja till alla förfrågningar skulle man ha konserter och vara på turné precis hela tiden. Resorna till olika konserter ute i landet har varit som att vara på turné på riktigt. Det har också stärkt gemenskapen bland medlemmarna och ledarna.

Förutom Marcus är Paulina och Robin fortfarande med. Andra ledare är Magnus Helmner och Anette Kuhlström (diakon på Hela Människan)

Red

STEFFI BERÄTTAR OM GATANS RÖSTER

Nu har gatans röster funnits i ett år och vi har ett annorlunda liv nu sen vi varit på TV och vi är mycket efterfrågade. En del av oss har känt en del tumult kring denna förändring. Det har ju varit ett mycket händelserikt år och vi har blivit väldigt tigha. Visst käbblar vi ibland men det har inte varit nåt vi inte kunnat lösa gemensamt. Det har varit roligt, spännande och lärorikt och vi stöttar varandra så bra vi kan vid behov. Vi blir oroliga om nån är borta och kanske är sjuk då sms:ar vi och kollar läget med den personen och skriver "du är saknad". Vi känner att vi haft tur få vara med om allt detta och det har stärkt våra självförtroende och vi har fått mer glädje vänskap och hopp. Det är viktigt att vi också har gjort grejor tillsammans på fritiden, med exempelvis seglarlägret via Ny Gemenskap och statistmässan, grillat, mm. Vi önskar varandra allt gott med allting. Nu kommer en välbehövlig jul ledighet, men den får ej bli för lång för då blir vi ledsna och deppiga. Sen blir det världens kramkalas när vi ses igen så klart.

Steffi(Monaco)

RICKARD SÖDERBERG

Projektet är en otrolig upplevelse på många plan. Dels mänskligt eftersom jag har lärt känna många människor som jag inte haft tillfälle att lära känna annars. Dels musikaliskt. -För en del är det en nyupptäckt kärlek till musiken. De kanske har hört att de inte kan eller borde sjunga. Här säger vi tvärt om - sjung, sjung, sjung! Kören uppträder så generöst och genuint. Att sjunga tillsammans är upplyftande för själen och för kroppen, förklarar Rickard. Glädjen kommer också av att man sjunger tillsammans som en kropp. -Detta är verkligen en ny gemenskap.

Red

INTERVJU MED IRENE PETTERSSON

Paradoxen har fått en intervju med Iréne i Gatans Röster. Vi ville höra hur arbetet med först TV-inspelningen och därefter med kören utan TV-kameror varit för henne. Det visar sig att alltihopa blivit en vändpunkt, en positiv vändpunkt.

Iréne säger att de flesta som gick med i kören för ett år sedan, och var med i TV-serien "Gatans kör", valt att fortsätta sjunga i kören. För hennes egen del är det inte TV-inspelningen som driver henne längre. Körarbetet är oerhört positivt ändå.

Hon berättar att hon sålde Situation Stockholm när hon läste ett anslag om att TV sökte folk till en serie program där man skulle starta en kör. "Vill du sjunga", stod det.

Mitt liv var alldeles svart då, säger Iréne. Hon behövde verkligen något som kunde hjälpa henne att må bättre. Hon hade en depression och hade försökt sluta dricka många gånger utan att lyckas. Det var så illa att hon varit inlagd för alkoholavgiftning.

När Iréne läste anslaget kände hon en hopplöshet, den känslan har TV-projektet och den resulterande kören som hon möter minst en gång i veckan tack och lov starkt bidragit till att ändra på. Det kändes lite som att jag kom hem, säger hon.

Idag känner Iréne hopp. Hon är 60 år. Den svarta perioden hade pågått i några år. I "ett tidigare liv" var dans och teater en stor del av hennes liv. Iréne hade ett stort intresse för dans och teater i tonåren och gick dans- och teaterutbildningar och arbetade sen med människor från 6 år och till pensionärer som danslärare. Allt var lustbetonat.

Nu har hon dessutom hållit sig nykter i mer än åtta månader. Det är en stor seger! Iréne berättar att hon blivit sårad av andra människor och det var det som gjorde att hon tappat hoppet. Innan kören visste hon inte var hon skulle vända sig.

Iréne skriver mycket och har hela lägenheten full med dikter. De handlar ofta om sådant hon upplevt, som hur det var i hennes barndom. Hon var med i en skrivargrupp på Stadsmissionen och den gruppen hade stor betydelse för henne också. Men, Iréne fick inte längre komma till skrivargruppen på Stadsmissionen för deras verksamhet är främst till för hemlösa och Iréne har egen lägenhet. Hon har aldrig varit hemlös även om det var nära vid ett tillfälle.

Det har hur som helst ordnat sig. Idag är hon med i en likadan skrivargrupp men den här gången på Templet på Frälsningsarmén. "Gruppen är terapi för mig", berättar hon. "Det är positivt att sitta tillsammans och läsa sina alster för varandra". Gruppen leds av författaren John Henrik Swahn. "Att skriva på egen hand är inte samma sak", säger Iréne.

Att hon gick med i kören tillskriver hon sitt öppna sinnelag. De som jobbade med TV-serien var varma och ödmjuka, men ändå var Iréne nervös. Efter tre veckor bestämde hon sig för att ro det hela i land. Och efter konserten på Filadelfia beslöt hon sig för att sluta dricka.

Det var så roligt med alltihopa med kören att hon bara ville fortsätta. När TV-inspelningen tog slut blev hon orolig att det inte skulle bli något mer, men det dröjde inte förrän arbetet med kören fortsatte. Det var tur för Iréne som inte ville ha något slut. Perioden med ovisshet om fortsättningen blev som tur var kort. Iréne är med på varje körövning, varje vecka. Hon har varit med på alla resorna också, t.ex. till Vadstena och Gullbranna.

-Det är verkligen en förändring att jag har fått resa, säger Iréne. Det har bidragit till att jag har orkat med allting annat omkring mig. -Vi sjunger från hjärtat och det vinner vi på i längden.

Det har varit en del problem att reda ut i kören. Det är många viljor som ska enas men kärleken till musiken vinner hela tiden, säger Iréne. Nu har kören bildat ett körråd bestående av fyra medlemmar som ska föra deras talan. Iréne har blivit invald i rådet. Det betyder också mycket!

Det har varit många positiva möten med olika människor sedan hon gick med i kören också. Hon vill inte nämna någon speciell men de mötena har också betytt mycket.

Lycka till Iréne! Tack för intervjun! *Jane Hamrin*

Information:

Många fler intressanta personer och livsöden kan man möta på Ny Gemenskaps blogg med Jane Hamrin som redaktör (www.pangnyheter.tumblr.com)

ATT GÖRA DET OMÖJLIGA MÖJLIGT

Porträtt av diakon Anette Kyhlström

Jag är nog en fixare, säger Anette. Ibland kan man göra mycket med enkla medel.

-”Jag tänker att det går att göra det omöjliga möjligt. Jag jobbar högt och lågt och flexibelt”, fyller hon i. En av de viktiga sakerna som hon gör är att nätverka och sätta olika organisationer i kontakt med varandra. Det någon inte kan lösa kanske någon annan kan hjälpa till med. Det gäller bara att komma på vem. Vilken är den finaste komplimang du fått? ”Att jag lever i diakoni. Inte bara ord utan handling”.

Samarbetet med Ny Gemenskap är omfattande. På Jul i Gemenskap har Anette under många år haft en stor roll. Hon tog bl.a. hand om 330 volontärer med samordning på plats. Hennes organisation, Hela Människan i Stockholms län, fortsätter att vara en av medarrangörerna av Jul i gemenskap, men i år ska Anette själv nu efter flera år trappa ner lite grand. Den som känner Anette vet att det verkligen är henne väl unt att ta det lite lugnt. Det blir första julen sedan 1980 som hon är ledig.

Det är först när man lärt känna Anette som man inser att det faktiskt är möjligt att vara precis så aktiv som hon är. Hennes energi är verkligen stor och man imponeras av hennes glöd och hur många olika goda saker som hon kämpar för. Utöver att hon som diakon håller kurser, föreläser och ibland också predikar, så arbetar hon också rent praktiskt med att hjälpa människor hon möter. Det gäller att möta och hjälpa människor - som hon säger ”i ögonnivå”.

Ett annat Ny Gemenskaps-sammanhang där Anette är engagerad är att lösa olika praktiska saker för medlemmarna i Gatans Röster. Hon har hjälpt till med körens resor och gjorde körens ett-årsfirande mer festligt än det kunde blivit. Man skulle känna att här är det fest så vi gjorde ett collage tillsammans och alla fick rosor och ballonger, säger Anette. Hon har också en klart kurativ roll i sammanhanget.

- Kort sagt: Allt det där i bakgrunden som folk inte tänker på, sammanfattar Anette sin roll. Hon kan också hjälpa till så att man kan söka pengar till hyra och kanske tandvård. Det är vanliga sysslor för en diakon. Då tar Anette reda på vilka behov som finns och som hon kan hjälpa till med. Hon säger att hon vill nå människor. Och då måste man vara uppfinningsrik.

Anette utbildade sig till diakon i Sköndal och vigdes i februari 1998 till diakon i Stockholms Stift och firar därmed 20 års jubileum nästa år. Hon började i Hägerstens församling och fortsatte från 2007 på Hela Människan i Stockholms län.

Anette har sannerligen också haft sin beskärda del av egna problem. Anettes man var under lång tid svårt cancersjuk och för några år sedan blev hennes son påkörd av en bil och bröt ryggen när han cyklade. Han överlevde, men har fått lära sig att gå igen.

Det ledde Anette att engagera sig ännu mer i frågan om rattnykterheten. Det gäller att försöka få ner antalet onyktra i trafiken. Drogfrihet och nykterhet är centralt för Anette. Därför sitter hon bl.a. med i distriktsstyrelsen i Stockholm för IOGT-NTO. Anette försöker också hjälpa den som missbrukat och blivit nykter att hitta aktiviteter där man inte möter sina gamla kompisar som kanske är kvar i missbruk.

En annan styrelsepost är för Majblomman Stockholm. I det sammanhanget berättar Anette att det är många barn som lever i fattigdom idag i Sverige som behöver hjälp.

Red

ARTISTEN JADE ELL PÅ NY GEMENSKAP

Jade Ell har sjungit – främst sina egna sånger – såväl på Kafé Norrmalm som på Västberga. ”Jag är låtskrivare” säger hon. Idégodset till nya låtar kommer ofta som en textrad i huvudet. Och så kommer musiken till. Hon har många framgångar. Bland annat har hon haft en listetta på Billboard i USA (som kompositör). Och denna vinter kan den som ser på TV höra en låt hon skrivit till reklam för tågbolaget MTR Express.

Så fantastiskt roligt att Jade ville komma även denna söndag till Västberga. Hon sjöng och spelade mycket vackert och engagerat – alldeles i sin egen stil. Och hon utstrålar verkligen en positiv livshållning som sprider sig i hela lokalen.

Jade berättar att hon har en fosterhemsbakgrund. Det gör att hon bär med sig kunskapen om att ingenting är självklart. ”Det skulle ha kunnat vara jag”, säger hon om det sociala utanförskap som många på Ny Gemenskap lider av. Anledningen till fosterhems-placeringen var att hennes riktiga mamma hade svåra problem. ”Jag är en överlevare”, säger Jade. Hon har exempelvis blivit erbjuden droger, men hade andra mål och tackade därför tydligt nej. Men, säger hon, det är viktigt att komma ihåg att alla människor är bärare av äkta känslor. Dessutom har Jade själv varit utan bostad och vet hur besvärligt det kan vara.

Men ibland kan det också gå uppåt. Hon fick en riktigt bra start på sin musikkarriär när hennes mentor från USA bjöd henne att vara med på Grammy-galan där borta. Det var 1996. Jade fick komma på alla repetitionerna och på middagen var hon bordsdam till en av vinnarna - en gospelsångare som hette Steven Curtis Chapman. Det var ju väldigt bra för framtida möjligheter. Vid andra tillfällen blev det kontakter exv. med rapparen Snoop Doggy Dogg, Stevie Wonder, Mariah Carey och Whitney Houston. Det är roligt att jobba med musik, säger Jade. Man får starka känslor av god tillhörighet och en hemkänsla. Eftersom hon fick en sådant fint stöd av sin mentor i USA så vet hon hur viktigt mentorskapet är och satsar därför mycket på att vara mentor för yngre artister.

Red.

ARTISTEN PÄYAM TABATABAYI

Magnus, Päyam och Daniel

23/8 2017 mötte ett antal personer upp för att fira tillsammans på Kafé i gemenskap Östermalm att flyktingen Päyam Tabatabayi från Iran - journalist och musiker - äntligen fått uppehållstillstånd i Sverige. Päyam kom först i kontakt med Daniel Back (pastor i Frälsningsarmén och ansvarig för socialt arbete) och de andra på Frälsningsarmén på Templet när han deltog i deras språkkafé. De har engagerat sig i Päyam och haft tät kontakt med honom sedan dess. Därför är det många som delar hans glädje. Daniel och Magnus Helmner

stämde upp nationalsången och alla närvarande sjöng med.

Päyam, som är en mycket skicklig musiker, spelade och sjöng därefter persisk musik på instrumentet sitar och efter musikstycket pratade han (på svenska) om hur han får en bra känsla när han spelar på Templet. Det är långt ifrån stelt så att han ibland känner för att göra ändringar i musiken. Det finns en slags lätthet i huset. Päyam tycker om musik som är kopplad till mystiken - religiös mysticism.

I Teheran jobbade han som journalist och programledare på TV och hade ingen möjlighet att samtidigt jobba professionellt som musiker, eftersom det inte var tillåtet. I Teheran fick han dessutom följa censurans beslut som journalist. Därför uppskattar han att mänskliga rättigheter har en så stark ställning i Sverige. Han har redan spelat på 40 konserter i Sverige på bland annat Kulturhuset och på Ny Gemenskaps kaféer under det senaste året.

Han var en av solisterna på Gatans Rösternas Jubileumskonsert 11 november.

Jane Hamrin

KONSTGRUPPENS VERNISSAGE

Även i år har vi kunnat glädja oss åt att Ny Gemenskaps egen konstgrupp visade upp årets alster vid sin vernissage 18/6 2017 i samband med gårdsfesten på Västberga. Konstgruppen träffas varje vecka på fredagarna under september till maj på Västberga. Nya deltagare är alltid välkomna.

. En av konstnärerna som visade upp tre alster var Niina Kulgavaja, som även leder konstgruppen. Hon hade bland annat med en tavla som heter "Segelbåtar" som hon hämtat inspiration till när hon deltagit på Ny Gemenskaps seglarläger i Koviken. En underbar tavla där det syntes att det kan blåsa rejält också på Mälaren. Tavlans bild är också på omslaget på detta nummer av Paradoxen.

Var och en av konstnärerna fick kort presentera sina egna konstverk och det är alltid intressant att få dessa personliga berättelser.

För den som är intresserad sitter tavlorna uppe under lång tid framåt på Västberga Gård. En del av tavlorna är reserverade eftersom konstnärerna vill behålla dem själva. Men många av tavlorna är till salu för rimliga priser.

Det fanns också ett collage med på utställningen där sju deltagare i konstgruppen arbetat med ett särskilt och väl närmast ett politiskt tema. De har uppmärksammat högtidsdagen 1a maj - arbetarnas dag. Niina berättar att man samlades och pratade om 1a maj och målade varsin liten tavla till collage en vecka före 1a maj. Det blev till en slags hälsning och påminnelse om den dagen.

En rolig sak som hänt konstgruppen är att de fick måla en banderoll som användes i TV-serien Gatans Kör som spelades in av SVT hösten 2016, där en grupp hemlösa var med om att starta en kör. (se sid 12-13) Programledaren, operasångaren Rickard Söderberg, var mycket nöjd med banderollen, berättar Niina. Hon deltog själv i TV-programmen som kördeltagare och fortsatte att sjunga i kören som nu bytt namn till Gatans Röster.

Sen blev Niina avtackad med blommor och alla konstnärer tackades för sina tavlor och sina berättelser.

Efter vernissagen underhöll musikerna Jörgen Näslund och Rebecca med trevlig musik.

Red

NY GEMENSKAPS TRADITIONELLA VÅRUTFLYKT GICK I ÅR TILL NORRTÄLJE

Vi träffades vid Adolf Fredriks kyrka för avfärd med hyrd buss. För många av oss kändes mötesplatsen nostalgiskt eftersom det var nära vår kära gamla lokal ”Kammis”. Vi var cirka 30 personer varav tre från kören Gatans Röster. När vi kom fram efter en timme så hämtade vi upp vår guide Lotta Thordsson och begav oss av till restaurang Piren för att äta en god lunch. Vi fick höra att från den plats där restaurangen låg skeppades gyttja på 1800-talet till hela världen. Den ansågs så

hälsosam för hyn att man bland annat hade badat i gyttjan. Senare upptäcktes att gyttjan var giftig.

Sedan blev det en två kilometers promenad längs vattnet och kanalen till museet och Norrtälje visade sin allra vackraste sida. De som hade svårt att gå åkte bussen dit. På Pythagorasmuseet fick vi en intressant och kunnig guide som svarade villigt på alla intressanta frågor.

Det första som tillverkades här var en räknemaskin som liknade en skrivmaskin. Maskinen skulle ställas ut på Världsutställningen i Paris men man upptäckte att det behövdes 20 kilos tumtryck för att klara större uträkningar så därför kunde den smarta uppfinningen tyvärr inte användas i praktiken.

Då började man istället tillverka en tändkulemotor som kan köras på vad som helst (en evighetsmaskin typ). Den hade engelskt patent via USA och det gick att steka fläsk på den och sen använda fett till maskinen. Råoljemotorn behöver inte startmotor utan värms med gasollampa. Den kan gå på tomgång d.v.s med noll varv/minut. När den används på en båt går avgaserna ut med kölvattnet. När motorn startades kunde vi höra det välbekanta ljuset från en gammal fiskekutter. Den skulle också kunna sitta i ett växellok, men generellt var motorn för stor och tung för nästan allt. Motorn tillverkades med hjälp av gjutformar men tyvärr är mallarna uppeldade och ingen vet längre hur den tillverkades. Före 1a världskriget gjordes 250 sådana här motorer per år för att driva den tidens nyhet, svarvar med växellåda. Men pga. kriget kunde man inte frakta vad man ville på haven eftersom det var för stor risk att tyskarna tog lasten eller sänkte skeppen...

Lärlingsperioden på fabriken i Norrtälje var fyra till fem år. Sedan tog det sju år till för att bli mästare. De tillverkade också sidobordshyvlar och till detta behövdes flera mannar. Man mätte hur plant något var med tre plattor. Det gjordes först genom att lägga två platta skivor och gnugga dem mot varandra. Sen tog man en ny skiva som gnuggades mot den redan polerade. Efter mycket arbete och efter att ha haft materialet liggande ute sex till sju månader kunde man säga om det var tillräckligt plant. Dessa perfekt plana skivor var mycket användbara och grunden till god precision inom verkstadsindustrins tillverkningsprocesser.

Sen var vi inbjudna till eftermiddagsfika i Rodenkyrkan som är Lottas nya hemma-kyrka. Vänner i kyrkan hade varit vänliga och kokat kaffet och bakat till oss. Två i gruppen sjöng varsin sång och Lotta berättade att hon just kommit hem från Palestina där hon och hennes man är engagerade i ”Sira” skolan för handikappade barn. Efter en liten andaktsstund i den vackra kyrkan åkte vi hem igen. Vi blev avsläppta från bussen på Klarabergsviadukten trötta men nöjda och glada. Stort tack till Lotta och också till Björn Nyström, som var den som hade arrangerat resan för Ny Gemenskap.

Steffi (Monaco)

Lotta Thordsson, var under många år pastor/församlingsföreståndare i Immanuelskyrkan och där såg hon bl.a. till att ”Jul i Gemenskap” kunde flyttas från vår trånga lokal på Kammis och sedan dess har juldagarna kunnat firas där under många år. Hon var också medlem i Ny Gemenskaps styrelse under flera år. Efter sin pensionering flyttade Lotta till Norrtälje, men Ny Gemenskap har alltid stått hennes hjärta nära. Det var därför hon inbjöd Ny Gemenskap att resa till sin nya hemstad på årets vårutflykt.

Red

MINNEN FRÅN ÅRETS SEGLARLÄGER PÅ KOVIKEN

Även i somras blev det en härlig vecka med läger och segling vid Koviken. Arrangörer var som vanligt Ny Gemenskap och Abrahamsbergskyrkan. Lägret hölls på deras ungdomsgård på Lovön under en mycket attraktiv vecka i juli när alla längtar ut till just en sådan idyll på landet. Det är ganska fantastiskt att vi får ha läger där varje sommar för de av oss som annars kanske inte kommer iväg på någon "semester". /Red

Steffi berättar från årets läger.

Vi var åtta personer från kören Gatans Röster och ytterligare åtta personer från Ny Gemenskap och en hund som hette Morris.

Det var mycket trevliga seglarinstruktörer från Abrahamsbergskyrkan: Henrik, Bertil, Bertil och Göran.

Varje morgon hölls det morgonandakt av Bertil Högström och sedan briefing. Han håller intressanta samlingar som han varierar från år till år. Ofta berättar han något och i år fick vi höra om olika psalmer och hur de kommit till. Vi fick exempelvis veta att en psalm ursprungligen var en irländsk dikt.

En eftermiddag blev det navigationsteori eftersom det regnade men annars seglade vi två gånger per dag.

Birgitta från Kafé i Gemenskap Norrmalm och Hans-Göran, som är kock och tidigare ofta jobbat i köket på Ny Gemenskap, hjälptes åt med maten. Det var frukost, lunch och middag varje dag och det var verkligen god mat. Dessutom hjälpte Hugo från Gotland och Magnus Helmer till med allt det praktiska.

Jag har varit med på lägret tidigare. När ledarna upptäckte att jag redan kunde en del om segling fick jag ta mer ansvar. Jag har certifikat för motor- och segelbåtar i Stockholms skärgård. (Jag tog det som fritt val i nian när jag gick på Sigtuna internatskola). Precis som när jag var med på lägret 2014 besökte vi Drottningholm, fast inte teatern den här gången.

Sista dagen gjorde jag och en person till från kören knäckäppelkaka tillsammans med ett par andra. Det var ett recept från min mor som hon lärt sig i skolan och den var väldigt uppskattad. Det fanns mer sötsaker också. Anette Kyhlström från Hela Människan hade fått flera kilo smågodis till skänks från ett företag som vi fick. Dåligt för tänderna men onekligen festligt och gott!

Sista kvällen blev det grillning och Magnus spelade gitarr och vi alla var glada och sjöng tillsammans. Stämningen var fantastisk.

Eller som en deltagare sa "Det är så här man ska må". Så skönt det var att komma ut i naturen tillsammans med andra trevliga människor på sommaren.

Steffi (Monaco)

OBS Framsidan på detta nummer av Paradoxen illustrerar just seglarlägrets stämning. Konstnären Niina var också deltagare på Kovikslägret, (se också sid 17)

VI MINNS PETER LILJESTRAND

Peter Liljestränd har fått gå vidare och vi är många som är berörda av att han inte längre finns bland oss. För mig var det som för många andra, Peter var en av de första att välkomna mig till gemenskapen. Han levde ett slitsamt liv, men i Ny Gemenskap verkade han nästan alltid ha energi kvar att vara generös och omtänksam. Så många minnen far förbi av Peter som den som ser den ängslige och säger att ”nu kan du ta det lugnt, nu är du bland vänner”. Eller den uppmärksamme Peter som med stadig röst sa till den som blivit arg att ”Nu får du tänka på var du är. På Ny Gemenskap tar vi det lugnt och är snälla med varandra”.

Peter deltog under perioder mycket aktivt i föreningen. Under några år tog han stort ansvar för att skapa övernattningsplatser för hemlösa. Vid jular och andra större aktiviteter tog han i både praktiskt och med en smittande god vilja att få allt att kännas bra för alla.

Jag saknar Peter och jag minns honom med en stor tacksamhet. Tänk att jag fick träffa en så fin person! Han lärde mig att utsidan inte spelar någon roll, att det är hjärtat som avgör hur vi samarbetar och att livet blir vackrare när vi oavsett förutsättningar vågar mötas. För mig var Peter en av de viktigaste personerna som gjorde Ny Gemenskap möjligt när han var med. *Magnus Helmner*

Peter är borta. Egentligen hade vi vant oss att han skulle stryka med när som helst. Han var påkörd av tunnelbana, svårt slagen i T-bana, lunginflammation, hjärtinfarkt, knivhuggen mm. Men varje gång reste han sig upp igen och kom tillbaka. Det var enastående. Så trots att han var så illa därnär under så lång tid vände vi oss att han trots allt alltid hade varit i Ny Gemenskap och skulle fortsätta så. Men de nio livet tog plötsligt och slutgiltigt slut. Det känns väldigt tungt. Han var en djup Ny Gemenskapsvän och satsade stenhårt på att verkligen hjälpa till inom ramen för vad han faktiskt kunde - trots alla de medicinska och sociala problem han bar på. Han hade ett så stort hjärta för föreningen och alla som lever under dess armar. Han var faktiskt en mycket nära vän. Och nu är han borta. Det är nästan obegripligt. Tacksamhet mot honom och hans livsgärning för föreningen är det som man med stor värme känner i en stund som denna. *Uno och Elisabeth Svedin*

Peter var en person med mycken integritet, stor humor och intelligens, duktig på matlagning, snickeri mm. Han visste vad han ville och vad han önskade av livet. Han var också mycket musikalisk, värtalig och väl insatt i samhällsfrågor. Dessutom var han angelägen att ge av sig själv till andra och hjälpa sådana som hade det svårt. Det var därför som han satsade på frivilligt arbete till förmån för andra som också var hemlösa precis som Peter själv varit under långa perioder.

Han hade en knepig barndom i ett hem där modern hastigt omkom när han bara var sju år. Det var en katastrof. Han liksom sina syskon placerades på barnhem och hos fosterföräldrar. Det gick i längden inte heller bra. Långt senare i livet fick Peter en viss upprättelse för alla svåra år när han fick officiell ersättning för det lidande han haft under den tid som samhället hade placerat honom i vård på barnhemmet och fosterhemmen. Men det finns inga pengar i världen som kunde ge honom sin ungdom tillbaka och därigenom göra om det till den situation som varje barn och varje människa har rätt till nämligen att få växa upp i ramen av ett värdigt liv - som omfattar att få vara ett omtyckt barn, få känna tillit och trygghet, och att ha ett hem han kunde kalla eget.

En del av den ersättning Peter fick som en ursäkt från staten gav Peter till sina tre barn. Han ville att de skulle ha pengarna till att ta körkort. Flera har tagit kortet och en till kommer att göra det inom kort. *(Detta var extra viktigt för Peter eftersom han aldrig fått något lämplighetsbevis för att själv kunna ta körkort. Detta var trist för honom eftersom hade ett stort bil intresse och var en skicklig bilmekaniker./ Red. anm).*

Den sista tiden var Peter tillfreds med många saker i livet. Han hade ett eget hem och barn och vänner som tyckte mkt om honom och ville honom väl. Vi älskade honom. *Eva, Peters exfru*

Peter var en jobbig människa, men också en förvånansvärt storsint människa och generös med det han hade. Om han fick en fin jacka eller ett par fina skor skänkte han alltid bort dem till en mer behövande. Han var alltid en stor Ny Gemenskaps vän. *Ingegerd, mångårig nära vän*

VI MINNS ANDERS HÖGLUND

Jag lärde känna Anders i samband med en konferens om vårdpolitik på 1970-talet. En mängd politiskt aktiva hade samlats i Örebro för att diskutera förutsättningarna för den sektoriserade psykiatrin. Deltagarna i denna stora sammankomst inkvarterades hos familjer i Örebro, och Anders Höglund - som jag då inte träffat tidigare – och jag kom att bli inkvarterade hos samma familj. Under en kort period hade Anders och jag kontakt men så försvann han ur min tillvaro i många år.

När Anders åter hörde av sig i slutet av 1990-talet hade han hon en mycket elakartad cancer och avled. Sorgen var svår för Anders och detta faktum i kombination med att han i Ryssland lagt sig till med vidlyftiga alkoholvanor gjorde att han aldrig riktigt kom att fungera bra igen. Det kom en period under vilken han gick ned sig ordentligt. Vid ett tillfälle när han var rejält berusad och värnlös blev han så svårt misshandlad tillbringat några år i Leningrad/St Petersburg där han arbetade för ABF och skötte kontakter med ryska fackföreningar. Han hade också gift sig med en ung ryska Lioudmila. Tyvärr fick att man blev tvungen att operera honom i ansiktsskelettet. Under en 10-årsperiod gick han på laboratoriekontroller därför att han hade en kronisk lymfatisk leukemi som vi visste så småningom skulle utvecklas till en lymfkörtelcancer.

Anders bodde under en period på olika ungarshotell och boenden för personer med missbruksproblem. Han lärde mig mycket om hur svårt det kan vara att bo på det sättet. Bl a hade han under en period en rumsgranne som suttit i fängelse för ett mord. Denne man hotade Anders, och det är inte svårt att tänka sig in i hur det skulle kunna påverka nattsömn och psykisk hälsa. Han lärde mig också hur förödmjukande det kan vara att ha ”god man” som man måste kontakta om man skall köpa ett par skor eller behöver få sin dator reparerad. Under dessa år hade vi kontakt ganska ofta och drack en kopp kaffe då och då på något kafé. Eftersom jag i min bakgrund har många år som läkare och forskare i invärtesmedicinen pratade vi också om hans medicinska tillstånd och jag hjälpte honom med tolkningarna av laboratorieresultat.

Många som såg honom under dessa år underskattade säkert Anders, men han var en man som läste mycket och följde internationella nyheter och det var intressant att ventilera världsproblemen med honom. Han var ordentligt påläst i politisk historia. Alla som lärt känna Anders saknar honom.

Töres Theorell

TILL MINNE AV ”RYSS-ANDERS”

Första gången jag mötte Anders var när jag jobbade på Situation Sthlm i den sociala verksamheten/distributionen. Jag minns att jag tänkte att det här var en mycket speciell människa med helt unika metoder att ta sig fram i livet. Anders hade vid det laget blivit hemlös och han ville bli försäljare för att dryga ut pensionen. Han hade trasiga fötter och hade problem med att gå, och därför hade några nummer för stora skor för att kunna stå ut med värken. Pga det skötte Anders sin tidningsförsäljning från telefonen inne i distributionen där han ringde sina gamla partivänner och andra politiker och sen levererade han tidningen när köpet hade bekräftats. Anders var uppdaterad på nya händelser i omvärlden så han var i det hänseende väldigt unik i gatutidningsmiljön. Men Anders var också en god kamrat som visade stor värme, lojalitet och vänskap bland många försäljare och oss som jobbade på tidningen. Anders var en mycket varmhjärtad speciell man som stod upp för dem han kallade för sin vän.

Efter att jag började jobba på Ny Gemenskaps boende träffade jag dessvärre Anders mer sällan, men det blev alltid ett glatt möte när han dök upp med rullatorn. Sorg är såklart självklart men också med en glädje att jag var en av dem som fick ta del av hans varma och glada unika personlighet.

Nina

När Anders genom åren kom till Ny Gemenskap hade han alltid intressanta berättelser att dela med sig av. Under hans sista år av sjukdom, besökte jag och några andra vänner honom mer regelbundet på sjukhemmet. Han höll sig uppdaterad om världen utanför, genom att lyssna på radio och var debattsugen och berättade från sitt brokiga liv, alltid med en stor integritet.

När Anders högt älskade Lioudmina dog, endast 26 år gammal, skaffade Anders en gravplats på Sandsborgs kyrkogård, där han nu vilar tillsammans med henne.

Elisabeth Svedin

VI MINNS LARS HULTÉN

Vis man i julspelet
2014

När vi hade en minnesstund för min bror Lars Hultén på Västberga gård i september förstod jag hur mycket Ny Gemenskap betytt för honom. Under många år förvånades vi syskon över att han ständigt tackade nej till inbjudningar till jul och påsk. Lars skyllde alltid på att han inte hade tid, men det var i själva verket så att han inte ville missa julfirandet på Ny Gemenskap, där han med stort engagemang deltog i julspel och andra aktiviteter. Det är något som kanske överraskade oss som kände Lars som ganska stillsam och reserverad, kanske rent av lite hämmad. Särskilt praktisk var han inte heller. Berättelser om hur han deltagit i seglarläger och arrangerat utflykter i Ny Gemenskap var också en överraskning.

På seglarlägret 2014
Med sin kostym
under flytvästen

Lars kände inte de spärrar som hindrar andra från att sätta utmanande projekt i verket. t.ex. när han på egen bekostnad reste en minnessten över tonsättaren Wilhelm Harteveid på Skogskyrkogården. Många sådana insatser, som omgivningen kanske skakade på huvudet åt, hann han med under sitt liv.

Ett projekt som han inte hann slutföra var ett monument i Kiruna över den förste som besteg Kebnekajse, en fransman vid namn Charles Rabot. Efter ett omfattande detektivarbete hade Lars lyckats lokalisera dennes grav i Paris. När vi tillsammans gjorde en resa dit hade Lars stämt träff på kyrkogården med en Rabot-forskare som bodde i en annan del av Frankrike, men som gett sig av hemifrån klockan fem på morgonen för att hinna till Paris och träffa Lars. Att Lars intresserat sig för

Charles Robot berodde på att han en sommar några år tidigare, fått för sig att bestiga Kebnekajse. Han tog sig till Kiruna, utan någon som helst förberedelse eller utrustning, och därifrån till den fjällstation som är utgångspunkt för vandringen till och uppför toppen. Han gav sig i väg på morgonen, i kavaj och lågskor och försedd endast med en minimal matsäck. Det tog honom 22 timmar att nå fram till och ta sig uppför berget. Men när han skulle ner igen sa det stopp, han orkade inte ta ett steg till så en Räddnings helikopter fick föra honom tillbaka till fjällstationen. Men han hade dock klarat det han föresatt sig.

Lars gjorde flera viktiga insatser för sina medmänniskor. Han hade en stor förmåga att luska reda på svårhittad information. Denna förmåga använde han bland annat till att hjälpa barn att hitta föräldrar och tvärtom. I mina föräldrars gästbok, läste jag en liten gripande notis: "Idag ska far och son mötas för första gången på femtio år. Lars har gjort detta möjligt."

Också i sitt arbete som vårdare på Kronobergshäktet gjorde Lars medmänskliga insatser. Flera intagna har, bland annat i tidningsinsändare, vittnat om hur mycket hans vänlighet och respektfullhet betytt när de befunnit sig i en mycket utsatt position.

Lars var inte skrytsam och han berättade sällan om sina insatser. Kanske är det först när en människa är död som vi ser hans liv, inte i detaljer och enskildheter, utan som en helhet. När jag fogar samman pusselbitarna av min brors liv, tycker jag att jag finner en vacker bild av ett rikt och värdefullt mänskligt liv.

Carin (Lars syster)

Västberga Gård hade en gångväg från den närmaste busshållplatsen som var lerig på sommaren och isgata på vintern. På ett föreningsmöte kom Lars med förslaget att gångvägen borde asfalteras. Men när Ny G kontaktade gatukontoret var de helt ointresserade. Döm om vår förvåning när gångvägen blev asfalterad något år senare, men Lars låtsades som ingenting när den fina gångvägen berömdes. När vi direkt frågade Lars, sa han att "det krävdes många skrivelser och uppvaktning för att genomföra projektet".

Och Ny Gemenskap har aldrig haft en mer noggrann justerare för årsmötesprotokoll än Lars. Det är mycket tomt efter Lars och hans klurighet på Ny Gemenskap

Elisabeth och Uno

VI MINNS KARIN WIKING

Jag mötte Karin på Ny Gemenskap för 45 år sedan ungefär. Hon jobbade då på Arbetsförmedlingens flyktingavdelning. Hon hade svensk mor och engelsk far så hon växte upp både i England och Sverige.

Hon var utbildad krigssjuksköterska och arbetade i bland annat Finland och berättade att det bombades ofta på natten. I Nord-Norge arbetade hon med ryska krigsfångar. Vid krigsslutet så åkte hon med de Vita bussarna från Röda Korset och hjälpte till att ta hand om polska fångar och ta dem från Bergen-Belsen till Sverige. Hon bosatte sig så småningom i Bromma där hon bodde med dottern Ingrid.

Karin på Västberga Gård

På 1970-talet så mötte hon Moder Teresa och for ner en semester och hjälpte till i Calcutta bland de mycket sjuka som bodde där. Hon undrade hur man skulle kunna hjälpa till i Sverige och Moder Teresa sa att man kunde skicka barnkläder och även riva lakan i långa remsor som blev till bandage och det bildades gruppen Moder Teresas medarbetare som under många år samlades på Kammakargatan.

När Moder Therasas bröder skulle starta verksamhet i Sverige 1983 blev de erbjudna ett stort elegant hus, men de föredrog att bo där de behövande fanns, så under flera år trängde de ihop sig i ett av rummen 1 trappa upp på Kammakargatan och det var till stor nytta och glädje för Ny Gemenskap att de fanns med i verksamheten.

Hon hade även hand om den skandinaviska delen av Moder Teresas sjuka och lidande medarbetare. Deras uppgift är att be för verksamheten.

Nästan alltid när man träffade henne så hade hon något intressant att berätta. Jag minns att hon berättade att hon älskade att cykla och hon berättade hur hon älskade att åka ner för alla backar. Och så tillade hon att det måste ju ha funnits uppførsbackar också, men dem kommer jag inte ihåg. Hon var som en lampa som lyste och det känns som om hon fortfarande lyser.

Ingrid Holmström.

GÖR DET ÄNDÅ

Det goda du gör idag, glömmet folk ofta imorgon: gör det ändå

Om du är snäll kanske folk anklagar dig för att ha själviska, dolda, motiv: var snäll ändå

Om du är framgångsrik, kommer du att få några falska vänner
och några verkliga fiender: var framgångsrik ändå

Om du är ärlig och uppriktig, kanske folk lurar dig: var ärlig och uppriktig ändå

Vad du tillbringar år med att bygga, kan någon kanske förstöra över en dag: bygg ändå

Om du finner kärlek och sinnesfrid, kan andra bli avundsjuka: var lycklig ändå

Ge världen det bästa du har, det är kanske aldrig tillräckligt: ge ändå världen det bästa du har

Du förstår, när det kommer till den slutgiltiga räkenskapen
så är det mellan dig och Gud. Det var ändå aldrig mellan dig och de andra

av Moder Theresa

Avsändare:
Ny Gemenskap
Västberga Gårdsv. 30
126 30 Hägersten

Adressetikett

Frimärke

VISION – VARDAG – GEMENSKAP

Ny Gemenskap är en ideell förening som är religiöst och partipolitiskt obunden. Vår vision är ett samhälle där alla accepteras på sina egna villkor och där ingen ställs åt sidan. Här möts personer med olika erfarenheter och bakgrund. Tillsammans kan vi skapa en Ny Gemenskap.

NY GEMENSKAP VÄSTBERGA GÅRD

Västberga Gårdsväg 30

- Stödboende för 12 personer

- Öppet Hus

T-bana Liljeholmen, Ta buss 165 till Västberga Gårdsväg

Information om aktuella öppettider och aktiviteter på Västberga ges i vårt rundbrev, som finns på alla Ny Gemenskaps lokaler.

-Vill du ha rundbrevet med e-post meila till elisabeth.svedin@gmail.com

-Vill du få rundbrevet med post skriv till Elisabeth. (Adress på sidan 2).

KAFÉ I GEMENSKAP

Måndag-Fredag kl. 9-12. Kulturprogram kl 10.30 (Se även rundbrevet)

(Ny Gemenskap genomför verksamheterna tillsammans med andra aktörer).

KORSKYRKAN

Birger Jarlsg. 66
T-bana
Rådmansgatan

SÖDERHÖJDS- KYRKAN

Blecktornsgr. 13
T-bana
Mariatorget

FRÄLSNINGS- ARMÉN

Östermalmsg. 69
T-bana
Stadion

VÄSTERORTS- KYRKAN

Solursgränd 4
T-bana
Vällingby

JUL OCH PÅSK I GEMENSKAP – LÖRDAGSLUNCH I GEMENSKAP

Tillsammans med andra aktörer. (Aktuell info, se rundbrevet)

Besöksadress/Postadress
Ny Gemenskap, Västberga Gård
Västberga Gårdsväg 30
126 30 Hägersten
Tel: 08-22 17 09

E-post: info@nygemenskap.org
Hemsida www.nygemenskap.org
Facebook: Ny Gemenskap och I Gemenskap
Blogg <http://pangnyheter.tumblr.com>
Plusgiro: 90 05 33-1